

Predyrycž kprjenemu Wudawkej.

Nada bydž swami, a Mjer wot Boha nascheho Wotza a teho Knesa Jesuša Krystuša. Hamen!

Lubi Sserbjo!

Tu macže tu kraſnu Domjazu Postillu nebo D. Mertena Luthera, kij bjesche wšwojim Čaſu možny Prjedar a wulki Roswucžer we Wittenberku a fotryž nam, Džak bydž Bohu, mož ſvjateho Ducha s Wucženjom, s Prjedowanjom a ſenihowpižanjom tu jaſnu Sswjezu teho Evangeliona ſažo na prawy Sswjecžnik stajil je, dyž bje predy pod Bjertelom čłowſſich Wustawkow ſhowana ſtała. So byscheze paf wedžili, fo my tute jeho Knihy niz ſloſchkej Myſlu, ale ſdobrym Rospomnenjom ſebi k Pschelozenu wustajili ſmy, da zemy wam we tutej Predyrycži ſkrotkim ſjewicž: I. Ćđohodla ſebi Lutheruſowu Postillu wuſwolili ſmy, a niz druhu? II. Schto naš nawabito je, jeho domjazu, a niz jeho zyrkwinu Postillu pschelozicž? A potom zemy tež III. na to pschindž, fajku Prozu my na nju wagili ſmy?

II.

§. 1. Druhich Wucžerjow nasheje Zyrkwje prjedarske Knihy ſu dobre a wuzitne, dyž ſu pschi Napismi tych ſtrowych ſłowoſtow džerželi, 2. Tim. 1, 13., a tak prjedowali a pižali, fajž ſnaschimi ſymbolſſimi Knihami psches jene pschindže. A molo ſnadž bycž, fo bychu ſo jene aby druhe ſa was k Pschelozenu hodžile, ſmol dyž ſwoſoka wohn wedžene nejſu. Woſebi fajž nam jedyn dobry Pscheczel, runje jaſo my ſnaschim Dželom hacž dopol bjechmy, ſjewi, fo je jedyn ſnajomny wulki Prjedar, menujž M. Gotthard Schuster, woſchi Kapłan we Zwifawi, psched njekotrymi Vjetami jenu Postillu njemſki wohndat, fotraž ſo je dyrbjala ja tych Sſerbów hodžicž, dokelž bjesche wot njekotrych ſerskich Duchomnych proſcheny był, fo by pschi Bižanju tejeſameje na naſchich Sſerbów Schtant ſobu ladał. To by ſo hodžito, ale my jo nejſmy wedžili. A dyž foto wokoło pschindže, da ſo tola žana ſa was, lubi Sſerbjo, tak derje nehodži, fajž Lutheruſowa. Boh jwarnuj, fo bychmy te druhe prjedarske Knihy hanicž ſyli; pschetož kojde maju ſwoje dobre Wotpoladanje a Wuzitk. Alle my jeno zemy te najwoſebniſche Wjezy, kij kojzdemu do Wočow panu a nichto ſaprjecž nemože, fotrychž dla Lutheruſowe ljeſche ſu, ſjewicž.

§. 2. Lutheruſowe Knihy wuloga nam te naſwoſebniſche a najnuſniſche Wucžby naſcheho Kſcheszijanstwa, dyž druhich Wucžerjow Knihy te wulke lejžo wostaja a ſo husto pschi menschich horje džerža. Tu Wjeru, tu Luboſz a tu Nadžiju do Jeſom Krysta namaſkamy my paf wſchitſich jeho Prjedowanjach. Won wedžiſche, fo žane Twarenje nesteji,